

Stk. 5. Dersom Indenrigsministeren, forinden han tager Stilling til, om Retten til at udøve Lægegerning bør søges frataget en Læge, anser det for nødvendigt, at denne underkastes Lægeundersøgelse, eventuelt ved Indlæggelse paa et Sygehus eller et Sindssygehospital, opfordrer han Lægen til at underkaste sig saadan Undersøgelse. Vægrer Lægen sig herved, forelægger Indenrigsministeren Spørgsmaalet for den Ret, ved hvilken en eventuel Retssag vil være at anlægge. Retten afgør Spørgsmaalet ved Kendelse. Saadan Afgørelse kan ogsaa af Retten træffes, efter at Retssag er anlagt. Saafremt Lægen undlader at efterkomme en Kendelse, der gaar ham imod, fratager Indenrigsministeren ham Retten til at udøve Lægegerning, og hvis Retssag er rejst, bortfalder denne. Udgifterne ved Lægeundersøgelsen afholdes af Statskassen.

Stk. 6. Indenrigsministeren kan efter Ansøgning meddele en Person, hvem Retten til at udøve Lægegerning er frataget, Tilladelse til paa ny at udøve saadan Gerning, saafremt de Fratagelsen begrundende Omstændigheder ikke længer findes at være til Stede. Indenrigsministerens Nægtelse af at tage Ansøgningen til Følge kan ikke indbringes for Domstolene, før der er forløbet et Aar efter den Afgørelse, ved hvilken Retten endeligt blev paagældende frataget, eller efter den Dom, ved hvilken der nægtedes ham Tilladelse til paa ny at udøve Lægegerning.

Stk. 7. Naar en Læge — midlertidigt eller endeligt — fortaber Retten til at udøve Lægegerning, udsteder Sundhedsstyrelsen offentlig Bekendtgørelse derom. Paatalemyndigheden skal, naar de borgerlige Rettigheder frakendes en Læge, eller hvis en Læge i øvrigt ved Dom frakendes Retten til at udøve Lægegerning, jfr. § 20, tilstille Sundhedsstyrelsen Meddelelse derom. Sundhedsstyrelsen kan lade de her omhandlede Domme offentliggøre.

Kapitel II.

Lægens Pligter.

§ 6.

Stk. 1. En Læge er under Udøvelsen af sin Gerning forpligtet til at vise Omhu og Samvittighedsfuldhed, herunder ogsaa ved økonomisk Ordination af Lægemedler, Benyttelse af Medhjælp m. v.

Stk. 2. Den, der udøver Lægevirksomhed, maa ikke drive Apotek eller uden Indenrigsministerens Samtykke være knyttet til en Virksomhed, der fremstiller Lægemedler.

§ 7.

Stk. 1. Enhver Læge er forpligtet til paa Begæring at yde den første fornødne Lægehjælp, naar hurtig Lægehjælp efter de foreliggende Oplysninger maa anses for paa-trængende nødvendig, saasom ved Forgiftningstilfælde, større Blødninger, Kvælningsanfald og Fødsler, hvor Jordemoderhjælp ikke kan skaffes til Veje, eller hvor Jordemoderen tilkalder Lægen. Har Lægen gyldigt Forfald, eller kan rettidig Lægehjælp blive ydet af en anden, som efter Forholdene er nærmere dertil, er han dog fritaget for den omhandlede Forpligtelse.

Stk. 2. Ønsker en Læge ikke længer at virke som Læge, kan han ved derom at afgive skriftlig Meddelelse til Sundhedsstyrelsen frigøre sig for den i Stk. 1 omhandlede Pligt til at yde Lægehjælp. Sundhedsstyrelsen udsteder offentlig Bekendtgørelse om, at paagældende har ophørt at virke som Læge.